



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

2. ČERVNA 2013

Z obsahu:

**Duch Svatý vzbuzuje
v našem srdci smysl
pro víru**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 15. května 2013
- strana 2 -

**Ježíš je v Eucharistii
živě přítomný stejně
jak před 2000 lety**

Petra Lorleberg
- strana 4 -

**František z Assisi –
reformátor v jednotě
s papežem**

Raymund Fobes
- strana 6 -

Katechismus andělů (24)
- strana 8 -

**Generální shromáždění
Papežských misijních děl**

- strana 9 -

**„Sire, budoucnost
patří Bohu“**

Francouzští katolíci
a boj o manželství, rodinu,
svobodu a identitu –
totalitní rysy režimu
- strana 10 -

**Proč se kdysi volalo
„Ať žije Pius IX.“?**

- strana 11 -

**Zpráva k roku 2013
o stavu náboženské
svobody ve světě**

- strana 13 -



Kaple Navštívení na P. Falzarego (foto Josef Šich)

Editorial

Křesťan existuje nepřetržitě! Ne jen někdy, za určitých okolností. Ve své katechezi nám to připomíná Svätý otec František. Ono „být křesťanem“ znamená skutečně „být“, jde o podstatu lidské osoby, nikoliv jen o jakési příkrášlení, které má dodat patřičného lesku, když je to potřeba.

Jak však dosáhnout toho, abychom „byli“ křesťany? Ježíš Kristus dal své Církvi velmi účinné prostředky milosti, které pomáhají lidem na cestě víry a v boji za spásu své duše – svátosti. Vrcholným darem je Eucharistie. V ní se zpřítomňuje Ježíšova oběť na kříži, jeho totální projev lásky k člověku. V ní se Ježíš daruje, aby člověk měl sílu pro cestu životem, pro to „být“ vždy a všude bez výjimky jeho učedníkem, křesťanem. Bez tohoto obdarování z Eucharistie nemůžeme vydávat věrohodné svědectví o lásce k člověku. Láska k bližnímu je nerozlučně spojena s láskou k Bohu, vyjádřenou přijímáním jeho darů a milostí. Podobně to vysvětluje v rozhovoru pro *kath.net* kolínský světicí biskup D. Schwedler (str. 4).

Konfrontací časovou dál do hloubky pak jde úvaha R. Fobese o sv. Františkovi z Assisi, především o jeho úctě k Tělu a Krvi Kristově a ke kněžím, kteří mohou držet v rukou živého Syna Božího (str. 6). Fobes zde také poukazuje na to, že úctu ke sv. Františkovi měli papežové už v minulosti a že lze v jejich působení najít stopy ducha assiského „prostáčka“.

Nelze přehlédnout ani zajímavý postřeh A. Pellicciari (str. 11) v souvislosti s pozitivními reakcemi na papeže Františka. Po přečtení možná poklekne a v modlitbě budeme prosit Ducha Svatého, aby vedl Svatého otce k plnému využití daru moudrosti a rozlišování, který přijetím úřadu vedení Kristovy Církve přijal. Ani svatý František či jiné velké osobnosti nevykonali svá velkolepá díla bez modlitební podpory svých blízkých bratrů a sester, kněží i prostých věřících... Tam, kde je láska a z ní plynoucí vstřícnost, vždy hrozí, že může být zneužita. Bez Boží pomoci tím spíše...

Jak je současný svět zmanipulován ďáblem, vidíme i na stavu náboženské svobody ve světě (str. 13) či na konkrétní situaci ve Francii ohledně tzv. „homo-manželství“ (str. 10). Je potřeba obrovského duchovního úsilí, aby lidstvo bylo zachráněno. Začneme tím, že my sami „budeme“ křesťany.

Daniel Dehner

Duch Svatý vzbuzuje v našem srdci smysl pro víru

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 15. května 2013

Dobry den, drazí bratři a sestry, dnes bych se rád zamyslel nad působením, kterým Duch Svatý přivádí církev a každého z nás k pravdě. Ježíš sám říká učedníkům: „Uvede vás do celé pravdy“ (Jan 16,13), protože On sám je „Duch pravdy“ (srov. Jan 14,17; 15,26; 16,13).

Žijeme v době, která je poněkud skeptická vůči pravdě. Benedikt XVI. častokrát mluvil o relativismu, tj. tendenci mít za to, že neexistuje nic definitivního, a myslet si, že pravda plyne z konsenzu nebo z toho, co si přejeme. Vystává tedy otázka: Existuje vskutku pravda? Co je „pravda“? Můžeme ji poznat? Můžeme ji nalézt? Vybavuje se mi tady otázka, kterou položil římský místodržitel Pilát Pontský Ježíšovi, jenž mu předtím vyjevil hluboký smysl svého poslání: „Co je pravda?“ (Jan 18,37–38) Pilát nedovede pochopit, že Pravda stojí před ním, neumí v Ježíši spatřit tvář pravdy, která je tváří Boha. A přece Ježíš skutečně je Pravda, která se v plnosti časů, „stala tělem“ (Jan 1,14) a přišla mezi nás, abychom ji poznali. Pravda se nedá uchopit jako nějaká věc, pravda se setkává. Není vlastnictvím, nýbrž setkáním s Osobou.

Kdo nám však dá poznat, že Ježíš je Slovem pravdy, jednorozeným Synem Boha Otce? Svätý Pavel učí, že „jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci »Ježíš je Pán«“ (1 Kor 12,3). Je to právě Duch Svatý, dar zmrtevýchvstalého Krista, který nám umožňuje rozpoznat pravdu. Ježíš Jej nazývá „Přímluvcem“, tj. „tím, kdo nám přichází na pomoc“ a je po našem boku, aby nás na této cestě poznávání podporoval. Během Poslední večeře Ježíš ujišťuje učedníky, že Duch Svatý je naučí všemu a připomene jim jeho slova (srov. Jan 14,26).

Jak tedy působí Duch Svatý v našem životě a v životě církve, když nás uvádí do pravdy? Nejprve připomíná a vtiskuje do srdcí věřících slova, která Ježíš řekl a skrze ně – jak učili starozákonní proroci – je

do našeho srdce vepsán Boží zákon, stává se v nás principem, který vyhodnocuje rozhodnutí a řídí každodenní jednání, stává se principem života. Uskutečňuje se velké Ezechielovo proroctví: „Budete čisti ode všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha... Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je.“ (Ez 36,25–27)

Pak nás Duch Svatý, jak Ježíš slibuje, uvede „do celé pravdy“ (Jan 16,13); vede nás nejenom na setkání s Ježíšem, plností Pravdy, ale vede nás také „vnitř“ Pravdy, tj. umožňuje nám vstupovat do stále hlubšího společenství s Ježíšem, obdarovává nás chápáním Božích věcí. A toho nemůžeme dosáhnout svými silami. Pokud nás Bůh vnitřně neosvítil, bude naše křesťanská existence povrchní. Tradice církve tvrdí, že Duch pravdy v našem srdci vzbuzuje onen „smysl pro víru“ (*sensus fidei*), skrze nějž, jak praví Druhý vatikánský koncil, Boží lid pod vedením učitelského úřadu církve neodchylně lne ke svěřené víře, proniká do ní stále hlouběji správným usuzováním a stále plněji ji uplatňuje v životě (srov. *Lumen gentium*, 12). Zkusme se zeptat: Jsem otevřen vlivu Ducha Svatého? Prosim Jej, aby mi dal světlo a učinil mě vnímavějším k Božím věcem? Každý den se musíme modlit následovně: „Duchu Svatý, učni, ať je moje srdce otevřené Božímu slovu, ať je moje srdce otevřené dobru, ať je moje srdce otevřené každodenní krásě Boží.“ Chtěl bych vám všem položit otázku: Kdo z vás se denně modlí k Duchu Svatému? Málokdo. My však musíme plnit toto Ježíšovo přání a denně prosit Ducha Svatého, aby otevřel naše srdce Ježíši.

Pomysleme na Marii, která „uchovávala všechno v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19.51). Přijímání slov a pravd víry, aby se staly životem, se uskutečňuje a roste pod vlivem Ducha Svatého. V tomto

Dokončení na str. 12

Ježíš skončil své velké kázání a blíží se k městu Kafarnaum. Je to jeho oblíbené město, kde má u Šimona Petra svůj domov. Toto město bude zvláštním způsobem spojeno s velkým darem, který nám Ježíš zanechá v Eucharistii. Vypros si dnes nejdříve milost, abys byl pozornějším posluchačem Ježíšova slova a vděčnějším svědkem jeho zázraků, než židé tohoto města, kterému Pán pro jeho nevděčnost předpoví více než smutnou budoucnost⁽¹⁾, protože nedocenilo a nevyužilo tolik mimořádných milostí a darů, kterých se mu dostalo.

V tomto městě žije člověk, jehož jednání a postoje se vymykají navyklým lidským soudům. Jak je to možné, že neobřezaný pohan, který je navíc představitelem nenáviděných římských okupantů, se těší přízni u místních obyvatel? Tento cizinec je přesvědčivým příkladem, čeho je schopen člověk, který sice nepoznal pravého Boha, ale naslouchá v nezkaženém srdci hlasu, kterým v něm Bůh promlouvá a skrze vrozený zákon svědomí.

Co je u tohoto vojáka především udivující? Je to úcta, jakou chová k druhým lidem. Můžeš to poznat z toho, že se k obyvatelům toho města vůbec nechová jako k příslušníkům porobeného národa. Nikdo by mu nevyčítal, kdyby dokonce využil svého postavení také ke svému prospěchu. Tento důstojník využívá svého postavení zcela opačným způsobem: dá podrobeným obyvatelům zbudovat synagogu.

A je tu ještě další příklad, jakou úctu chová tento setník ke každému z lidí. V jeho národě je obyčejem pohlížet na otroky jako na pouhou věc, se kterou může pán nakládat podle své libovůle. Tomuto Římanovi se roz nemohl otrok, a on se o něho strachuje jako o své vlastní dítě. Je ochoten vynaložit cokoli, jen aby mu navrátil zdraví.

Proto jej povzbudilo, když uslyšel, že se mocný Divotvůrce vrací do svého města. Ale tento pohan si není jist, zda si zaslouží pozornost židovského proroka. Netroufá si jej ani osobně oslovit. Obrací se proto na židovské starší se žádostí, aby mu u Ježíše vyprosili uzdravení pro umírajícího otroka.

Až se budou přimlouvávat jeho učedníci za kananejskou ženu, odpoví Ježíš: *Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izra-*

Nedostížný příklad

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Tak velkou víru jsem nenalezl ani v Izraeli!

elského... Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům...⁽²⁾ Židovským prosebníkům je Pán připraven okamžitě vyhovět. Má hlas starších z Kafarnaum větší váhu? Zde nerozhodují ti, kdo prosí, ale ten, za koho prosí. Úcta, kterou chová k lidem, je odrazem jeho úcty, kterou chová k neznámému Bohu. Tato úcta je u tohoto pohana zdrojem ctností, které by měly být ozdobou každého křesťana: upřímné pokory a neochvějně důvěry. Máš se o tom záhy sám přesvědčit, abys měl nový důvod prosit o tyto ctnosti.

Židé potěšeni, že mohou svému příteli a dobrodinci oznámit radostnou zprávu, spěchají do setníkovy domu, aby mu sdělili, že Ježíš přijde a uzdraví jeho sluhu. Nedej si ujít příležitost poznat a potěšit setníka i jeho umírajícího služebníka. Není snad i tvým posláním být poslem radostné zvěsti? Proto pospěš a rozhlášeš mezi pohany, jak dobrý je Pán.

Překvapuje tě, že jste setníka zprávou o Ježíšově příchodu spíše polekali než potěšili? Posílá vás rychle zpět s udivujícím vzkazem: „Pane, neobtěžuj se, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. To je důvod, proč jsem se neodvážil přijít za tebou sám.“ To, co Ježíš řekne kananejské ženě, o tom je tento pohan sám přesvědčen. Jeho pokorná úcta je tak upřímná, že se takřka bojí, aby svou blízkostí nezneuctil dobrotivého Pána. Znamená to, že se zřiká uzdravení svého služebníka? Nikoliv, on důvěřuje v moc Pána, která překonává prostor i čas. A tak se v srdci pohana rodí obdivuhodná slova, která se právem stala trvalou součástí naší liturgie.

Vyslovuješ tato slova často, možná denně; říkáš je vůbec někdy s takovou opravdovostí a upřímností, s jakou je poprvé vyslovil kafarnaumský setník? Co ty vzkážeš svému Pánu, má duše?

„Pane, jak lépe mám vyjádřit své přesvědčení, že nejsem hodna, abys ke mně vstoupil? Kdyby to záleželo jen na mně, nikdy bych si nemohla dovolit přijmout tě pod svou střechu, tím méně si mohu

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 8,41-43

Šalomoun se modlil v chrámě: „Vyslyš, Hospodine, i cizince, který není z tvého izraelského lidu, jestliže přijde z daleké země kvůli tvému jménu – neboť uslyší o tvém velikém jménu, o tvé mocné ruce a o tvém napřaženém rameni – jestliže přijde prosit do tohoto domu, vyslyš ho v nebi, v místě, kde přebýváš. Učiň všechno, o co tě bude cizinec prosit, aby všechny národy země poznaly tvoje jméno, aby se tě bály jako tvůj izraelský lid a aby poznaly, že byl tento dům, který jsem vystavěl, pojmenován tvým jménem.“

2. čtení – Gal 1,1-2.6-10

Pavel, apoštol ustanovený ne od lidí, ani prostřednictvím nějakého člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých, a všichni bratři, kteří jsou se mnou, galatským církevním obcím. Divím se, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangelium! Ale to naprosto není nějaké jiné evangelium! To vás jen jistí lidé matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo. Ale i kdybychom vám my sami nebo anděl z nebe hlásali evangelium odchylné od toho, které jsme vám hlásali, buď proklet! Co jsem řekl, opakují ještě jednou: Hlásali vám kdo evangelium odchylné od toho, které jste přijali, buď proklet! Snažím se teď, abych si získal přízeň u lidí? Anebo u Boha? Což se ucházím o to, abych byl pěkný u lidí? Kdybych ještě i teď chtěl být pěkný u lidí, nebyl bych Kristovým služebníkem.

Evangelium – Lk 7,1-10

Když Ježíš domluvil ke svým posluchačům, přišel do Kafarna. Jeden setník tam měl služebníka, na němž mu velmi záleželo; ten však byl nemocný a umíral.

Dokončení na str. 4

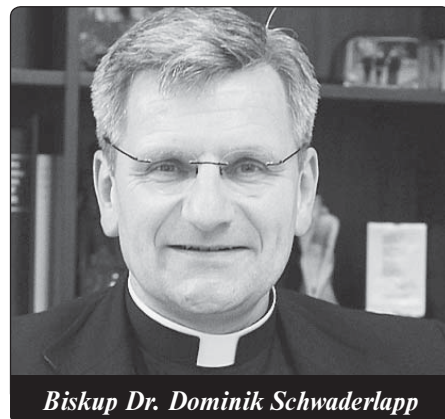
dovolit vzít tě do svých rukou. Jediné, co mohu udělat, je vyhovět tvému neuvěřitelnému přání, otevřít ústa a s pokornou úctou čekat, až ke mně sám vstoupíš, protože sám chceš.“

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 10,15; ⁽²⁾ Mt 15,24.26

Ježíš je v Eucharistii živě přítomný stejně jak před 2000 lety

V arcidiecézi Kolín nad Rýnem se ve dnech 5.–9. června uskuteční Eucharistický kongres. Kolínský světitel biskup Dr. Dominik Schwaderlapp v krátkém rozhovoru pro kath.net zdůraznil, že Ježíš Kristus je „pod způsobami chleba a vína stejně tak opravdově a živě přítomen jako před 2000 lety, jako byl před 2000 lety přítomen ve Svaté zemi – toto přesvědčení patří ke sloupům mého každodenního bytí jako křesťana, kněze a biskupa... Zde je v praxi zakoušena spása.“ Podstatnou část rozhovoru zpřístupňujeme i čtenářům Světla.



Biskup Dr. Dominik Schwaderlapp

Redakce kath.net: Papež Benedikt nás stále vyzýval, abychom měli osobní vztah k Ježíši Kristu. Nyní slyšíme tatáž slova i od papeže Františka. Když se podíváte na vaši životní cestu a váš vztah k Ježíši, vyskytla se tam různá stadia a stupně? Jakou roli hraje pro vás osobně Eucharistie ve vašem vztahu k Ježíši?

Biskup Schwaderlapp: Moje životní cesta je i mou cestou víry. Základ mého vztahu ke Kristu byl položen již v dětství díky rodičům a čtyřem starším bratrům. Samozřejmě jsme chodili každou neděli na mši svatou, ale nejen to, i ve všední den. Na rozdíl od mých starších bratrů jsem však nemohl očekávat, že bych ministroval.

Když se ohlédnou, mohu říci, že můj vztah ke Kristu je zcela bytostně eucharisticky ovlivněn. Ježíš Kristus je pod způsobami chleba a vína stejně tak opravdově a živě přítomen jako před 2000 lety, jako byl před 2000 lety přítomen ve Svaté zemi – toto přesvědčení patří ke sloupům mého každodenního bytí jako křesťana, kněze a biskupa. Doufám, přeji si a modlím se, abychom skrze Eucharistický kongres objevili radost z tohoto neuvěřitelného daru Boží dobroty.

Redakce kath.net: V programu Eucharistického kongresu je stále zmiňována příležitost ke svaté zpovědi. A dokonce v kongresovém festivalu mladých bude představena nová kniha *Youcat – Update! Zpovídat se!* Eucharistie je více než „společensví se spolu sejde“. Eucharistie a odpuštění hříchů, má se nám toto spojení opět vrátit do povědomí?

Biskup Schwaderlapp: Jak Eucharistie, tak svátost smíření jsou svátosti milosrdenství a dobroty Boží. Obě svátosti

aby se svatým přijímáním stalo s Kristem jedno. Láska hledá jednotu a tato jednotu nám byla fantasticky darována v obou svátostech. Skutečně: Eucharistie a odpuštění hříchů patří k sobě a patří do našeho povědomí. Bez objevení těchto velkých svátostí nebude v naší vlasti možné žádné obnovení víry.

Redakce kath.net: Excellence, papež František vyzývá křesťany k tomu, aby šli na okraje. Říká, že církve se nemá točit jen okolo sebe samé. Média a také li-

Eucharistie a pokání jsou dvě úzce spojené svátosti. Jestliže Eucharistie zpřítomňuje a svátostně zvětšuje výkupnou oběť kříže, znamená to, že z ní vyplývá trvalý požadavek obrácení, osobní odpovědi na vybidnutí, se kterým se svatý Pavel obracel na křesťany v Korintu: „Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20) Tíží-li pak křesťanovo svědomí břemeno těžkého hříchu, stává se cesta pokání ve svátosti smíření závaznou k tomu, aby mohl přistoupit k plné účasti na eucharistické oběti.

Jan Pavel II., *Ecclesia de Eucharistia*

mi dávají živě zakoušet spása. Ve zpovědi mohu Bohu odevzdat všechno to, co mě od něj a od lidí odděluje. A on to ze mne skutečně sejme a uzdraví rány, které zůstaly. Tak bude mé srdce připraveno,

dé reagují na tohoto papeže velmi pozitivně. Jaký význam mají jeho slova pro nás?

Biskup Schwaderlapp: Jsem papeži Františkovi velmi vděčný za jeho jasná slova. My křesťané máme poselství. My jsme je sice obdrželi, není však určeno jen nám, ale všem lidem, ať se nacházejí uprostřed, nebo na okraji. Sami bychom toto poselství nedostali, nebýt lidí, kteří nám je zvěstovali. Přitom jde o zvěstování slovem i činem. Láska nechce být pouze zvěstovaná, ale i žitá. Jen tak jsme věrohodní svědkové. Zároveň je naopak jasné, že lásku můžeme dávat dál, jen pokud jsme se od ní nechali obdarovat. Láska k Bohu a k bližnímu se nemají od sebe oddělovat, ale mají na sebe navzájem odkazovat.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší s prosbou, aby přišel a služebníka mu uzdravil. Starší přišli k Ježíšovi a horlivě se přimlouvali: „Je toho hoden, abys mu vyhověl, protože má náš národ rád a vystavěl nám synagogu.“ Ježíš šel s nimi. Když už nebyl daleko od toho domu, poslal k němu setník přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se! Neboť si nezasloužím, abys vešel do mého domu; proto jsem si ani netroufal přijít

k tobě osobně. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven. Vždyť i já jsem člověk podřízený, ale mám pod sebou vojáky; řeknu jednomu ‚jdi‘, a jde, a jinému ‚přijď‘, a přijde, a svému služebníkovu, udělej to‘, a udělá to.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se mu; obrátil se k zástupu, který ho následoval, a prohlásil: „Říkám vám: Ani v izraelském národě jsem nenašel takovou víru!“ Když se pak poslové vrátili do domu, shledali, že ten služebník je zdrav.

Z kath.net přeložil -tk-

Na slovíčko

Letnice, které jsme prožili, vedou stejně jako vyprávění o prvních událostech v životě mladé svatodušní rozvíjející se církve k poznávání Ducha Svatého zcela viditelným i hmatatelným způsobem. On, Ježíšův dar od Otce, se projevuje nejen na tvářích světců, ale i v jejich slovech. Sám Duch Svatý se v nich modlí a vede je, aby svůj život sjednocovali s Boží vůlí – jeho ikona se zrcadlí v tvářích světců prvotního společenství vykoupených krví Ježíše Krista. Ti jsou nositeli ovoce Ducha Svatého, které vždy přivádělo do církve další a další hledače Boha. Světci – naše světla – jsou nositeli světla Kristova, velikonoční radosti ze vzkříšení, jež je radostí eucharistickou: od Letnic slaví církev mešní obět.

A zároveň tam, kde se dříve před Letnicemi scházeli apoštolové spolu s učedníky a ze strachu před židy měli dveře zavřeny, tam je nyní otevírají a vycházejí ven do Jeruzaléma, Judska, Samařska..., až na konec světa, aby hlásali veliké Boží skutky. Svědčili nejen o velikonočních událostech, o Velkém pátku, o ukřižování Ježíše Krista, o jeho zmrtvýchvstání a o seslání jeho Ducha, o tom, co se odehrálo jako základ naší spásy, ale dosvědčovali, že Duch Ježíšův je stále činný, že nás provází, posiluje, vyučuje, dává poznávat, co po nás Bůh žádá. Dosvědčovali, že Boží Duch nejsilněji a plně působí ve chvíli, kdy společenství, které on svolal, tedy církev jako jeho shromáždění, slaví obět Ježíše Krista za naše hříchy, jeho zmrtvýchvstání – mši svatou. Při této slavnosti se ti, kdo byli očištěni křtem, svátostí smíření, vydávají na cestu svatosti. A na tvářích těch, kdo přijímají ke spáse Tělo a Krev Ježíše Krista, vidíme to, co zobrazují ikony – zář svatosti. Výstižně jsou již první společenství křesťanů v Písmu svatém i v prvokřesťanské literatuře nazývána společenstvími svatých.

První ze svatých se stala ta, která je uchráněna dědičné viny, Panna Maria. V úvodu novozákonních dějin spásy je představena jako dívka vedená Duchem Svatým, která se jím nechává vést v sedmerých radostech i sedmerých bolestech.

Za Marií následují generace svatých, kteří se zrodili ve křtu z vody a z Ducha Svatého prostřednictvím události seslání

Svatého Ducha na učedníky shromážděné ve večeradle společně s ní, Matkou svatodušní církve. Ona tvoří „srdce“ církve: učí papeže, biskupy, kněze a Boží lid přijímat Ducha Svatého, je příkladem člověka, jehož duše není poskvrněna hříchem, je přímluvkyní pro ty, kdo se k ní s prosbou o Ducha Svatého obracejí. Zde se



skrývá – o Letnicích při zrození církve – počátek úcty k jejímu Neposkvrněnému Srdci, protože ten, kdo touží žít v srdci církve, Bohorodičku Pannu Marii vyzývá, učí se od ní žít v moci Ducha Svatého, být jeho pokorným služebníkem, takže Duch Svatý může prostřednictvím takového člověka mocně působit. Její Neposkvrněné Srdce, ač nebylo výslovně pod těmito slovy uctíváno v prvotní církvi, se přesto stalo od počátku základem mariánské cesty zbožnosti a svatosti již od prvních staletí církve.

Takovouto úctu k Panně Marii a z ní vycházející život v srdci církve si vyprosil vůdce misijního společenství, které podle pradávnej tradice přišlo 24. května (podle gregoriánského kalendáře) na pozvání moravského knížete Rostislava na naše území místo franckých misionářů. Byl to svatý Cyril – Apoštol Slovanů.

Již v sedmi letech měl prorocký sen. Takto jej líčil svým rodičům: „Náčelník

shromáždil všechny dívky našeho města a řekl mi: Vyber si z nich, kterou chceš za ženu a pomocnici, věkem ti rovnou. Já jsem se na všechny podíval a prohlédl si je a uviděl jsem jednu krásnější než všechny ostatní, její tvář se skvěla a byla ozdobena hojně zlatými šperky a perlami a všelikou nádherou. Jméno její bylo Sofia, to jest Moudrost: Tu jsem si vyvolil.“

Vyvolil si trůn Moudrosti, trůn Ježíše, „preexistujícího Logu“, Moudrosti před věky – Pannu Marii, Bohorodičku. Vydal se cestou zasvěcení jí – Neposkvrněné Panně. Chvalozpěv na její Neposkvrněné početí, Neposkvrněné Srdce přináší modlitba, která je připisována jeho bratru svatému Metoději, modlitba, která je pokladem úcty slovanských věrozvěstů k Bohorodičce – Neposkvrněné:

Neposkvrněná Panno!
Vzešla jsi světu
jako zář jitřních červánků!
Přines nám slunce slávy!
Ty jsi zapudila ze země strašlivou moc,
Tys přemohla moc tyрана,
Tys zvítězila nad smrtí a peklem,
Tys urovnala nepřátelství,
které rozdělovalo Boha a člověka,
Tys zajistila mír.
Tys uzdravila nemoci duše
milostí svatosti.
Tys osvětila okrsek zemský
zářivým jasem pravdy!
Buď zdráva, Panno Maria,
nevyčerpatelná studnice milosti
pro lidstvo:
Drahocenná perlo Božího království!
Živý oltáři Chleba,
naši potravu k věčnému životu!
Poklade lásky věčného Otce,
buď zdráva!
Horou Ducha Svatého zastíněná,
buď zdráva!
Amen.

P. Oldřich

Moskva zakázala pochod homosexuálů

Moskevská radnice zakázala pochod, který chtěli v květnu uspořádat členové místní homosexuální komunity. Dlouhotrvající jednání o povolení akce radnice uzavřela prohlášením, že „město něco takového nepotřebuje“.

Pravda, 15. 5. 2013

František z Assisi – reformátor v jednotě s papežem

Cítění a myšlení Poverella s církví

Bylo to jistě pro mnohé překvapení, když se 13. března 2013 objevil na lodži svatopetrského dómu nový papež. Kardinál Jorge Mario Bergoglio, dříve arcibiskup z Buenos Aires, je prvním papežem, který si dal jméno po svatém Františkovi z Assisi.

Muž církve

František mezi papeži, to by mohlo u mnohých vyvolat údiv, protože František byl často chápán jako někdo, komu na základě jeho osobního a radikálního vztahu ke Kristu byla církev v její hierarchické podobě proti srsti.

Kdo takto smýšlí, ten svatému Františkovi křivdí. Svoji reformu církve nechtěl dělat proti vůli zodpovědných v církvi, to jest papeže a biskupů, nýbrž spolu s nimi. Poslušnost vůči církvi byla pro něho velmi důležitá – a to jistě ne z malomyslnosti k vrchnosti, ani ne z kalkulace, aby pro svůj řád vyzískal to nejlepší. Samozřejmě mu šlo o to, aby lidi přivedl blíž ke Kristu, a to bylo v jeho době jediné sporné. Příkaz, který mu dal Ježíš v San

Damianu, byl jasný: „Vystavěj znovu moji Církev.“ S tím souhlasil také František.

I když šel cestu v církvi a s církvi, mohl se stát plodným reformátorem. Papežové si ho připomínají stále znova a přijímají jeho recept reformy církve – nepřipomíná ho až současný papež František. Právě jeho předchůdce Benedikt XVI. si velmi považoval františkánského dědictví. Když mluvil o „odsvětštění“, myslel přesně to, co chtěl Poverello (proštěček František): žít zcela z Krista a nenechat se chytit zákony světa – luxusem, mocí a kariérou.

Láska k Eucharistii – respekt ke kněžím

Toto vědomé citění a chození s církví mělo u Poverella svůj nejhlubší základ v jeho lásce k Eucharistii. Jenom několik

málo let před svou smrtí napsal František dopis svým bratřím. Tento „dopis celému řádu“ je obdivuhodným svědectvím o světcově zbožnosti vůči Kristu. František zvláště vyzývá k uctívání Svátosti oltářní. Se „vší láskou, které jsem schopen“, prosí bratry, „prokazujte hlubokou úctu a velkou čest, jak jen jste schopni, nejsvětějšímu Tělu a Krvi našeho Pána Ježíše Krista“. Od bratří kněží požaduje nejčistší a nejušlechtlejší smýšlení, protože přinášeji oběť Kristovu. Mají být svatí, tak jako je svatý Kristus.

A František ukazuje přímo otřásajícími slovy, co se věřícím daruje službou kněží a celé církve: „Celého člověka jímá hrůza, celý svět se zachvěje a nebe jásá, když je na oltáři v rukou kněze Kristus, Syn živého Boha. Ó podivuhodná vznešenosti a obdivuhodná vlídnosti! Pokorná oddanost, že Pán všehomíra, Bůh a Boží Syn se tak snižuje, že se ukryvá v nenáročném podobě chleba!“

Láska k Eucharistii vedla u Františka také ke zvláštní úctě ke kněžství. Ve své závěti píše: „Potom mi dával a dává Pán tak velkou víru ke kněžím, kteří žijí podle předpisu svaté Církve římské, kvůli jejich svěcení, že já, kdybych byl pronásledován, chtěl bych u nich hledat útočiště. A kdybych měl takovou moudrost, jakou měl Šalomoun a našel ubohé kněze tohoto světa – ve farnostech, kde přebývají, nechtěl bych kázat proti jejich vůli. A těchto a všech ostatních se chci bát, milovat je, ctít jako své pány. Nechci vidět jejich hříchy, protože v nich poznávám Syna Božího a oni jsou mými pány. Proto to dělám, protože materiálně od něho, nejvyššího Syna Božího, nevidím nic než nejsvětější Tělo a jeho nejsvětější Krev, které sám přijímám a sám jiným podávám.“

František měl tedy nejvyšší úctu ke kněžím. Dokonce na nich nechtěl vidět hříchy – protože jejich životní proměna neodpovídá tomu, čím skrze své svěcení jsou: jednajícimi ve jménu Kristově. Je-



*František před Honoriem III., nástupcem Inocence III.
(freska Giotto di Bondone v horním kostele San Francesco, Assisi)*

žíš Kristus svěřil svým kněžím, aby proměňovali chléb a víno v jeho Tělo a Krev. A tím přichází Bůh do světa, přichází do naší blízkosti. Proto si Poverello tolik vážil kněží.

I když František prokazoval i těm kněžím, kteří žijí v hříchu, veškerou úctu, neznamená to, že by závadné chování přehlížel. Chtěl „Syna Božího“, v jehož zastoupení jednali, oddělit od jejich hříšného konání. Vážil si jejich autority, a proto nechtěl na nich hřích vidět, ale současně také nechtěl zanedbat, že by nepoukázal na jejich závadný způsob života, protože věděl, že oni sice v zastoupe-



V průběhu svého čtyřicetidenního postu k přípravě na svátek sv. archanděla Michaela v roce 1224 spatřil František ráno okolo svátku Povýšení sv. Kříže na svahu hory Alverna modlícího se Serafa se šesti křídly. V něm viděl světec postavu Ukřižovaného. Když zjevení zmizelo, zjistil František, že mu bylo vtisknuto pět ran Spasitele. V následných dobách byl František označován jako „alter Christus“, to znamená druhý Kristus

ní Krista jednají, ale nejsou úplně totožní s Kristem a zůstali zcela lidmi – dokonce opravdu hříšnými.

František je proto vyzýval ke svatému životu. Kněží jsou povoláni k hluboké úctě před Bohem. To připomínal nejenom bratřím kněžím ve svém dopisu celému řádu, nýbrž také všem klerikům – v „Dopise klerikům“ z doby mezi roky 1215 a 1220. Není tedy adresován jenom kněžím z františkánského řádu. To vztahuje ostatně také sám na sebe. František byl totiž trvalý jáhen.

Přesto slibuje František všem kněžím a tím také autoritě církve poslušnost. Nevýjímaje se z povinnosti, že bez povolení biskupa se nesmí veřejně kázat – jak to dělají jiná hnutí chudoby v jeho době, jako kataři nebo valdenští.

Tento kladný postoj k církvi má svůj základ také v dobrých zkušenostech, které udělal světec s církevní autoritou: biskup Guido z Assisi ho vzal do ochrany, když mezi Františkem a jeho otcem došlo ke konečné roztržce, protože Pietro Bernardone byl velmi rozhněván, že jeho syn dával příliš mnoho chudým. A konečně našel podporu pro svoje žádosti u papeže Inocence III. a jeho vyslance Hugolina, to až poté, co si nejdříve získal jejich důvěru tím, že svoji cestu chtěl jít opravdu v poslušnosti církvi. On sám žil v chudobě a jednoduchosti v důvěře v Krista. Nevyžadoval to od vrchnosti nekompromisně, ale přesvědčoval právě svým příkladem – aby ostatní přivedl k přemýšlení.

Papeži byl velmi uctíván

Mnoho zodpovědných v církvi přiváděl k zamyšlení nejen ve své době, ale také později. Potom, co došlo v 19. století ke skutečné Františkově renesanci, usedl na trůn Petrův roku 1878 papež Lev XIII., velký ctitel Poverella, který byl členem františkánského třetího řádu. Kromě toho se zabýval Františkem ve své vlastní encyklice „Auspicato concessum“, jež se objevila roku 1880 u příležitosti 700. narozenin světce narozeného okolo roku 1181. Papež Lev XIII. pranýřuje v tomto dopisu sociální nespravedlnost a požaduje, aby ve františkánském duchu v církvi spolu žili bohatí a chudí příbuzensky svázání. V encyklice chválí Lev XIII. zvláště třetí řád. Nejen touto papežskou reklamou zaznamenalo františkánské společenství



Papež Inocenc III. má sen, že František chrání lateránskou baziliku před zřícením, a tak zachraňuje církev (freska Giotta di Bondone v horním kostele San Francesco, Assisi)

nebyvalý příliv členů a stalo se jedním z velkých hnutí uvnitř katolické církve.

Zvláště spojený s Františkem je také emeritní papež Benedikt XVI. Vždycky zdůrazňoval vztah Poverella ke Kristu. V jedné působivé katechezi o Františkovi upozornil právě také na eucharistickou zbožnost světce. Při vši chudobě bylo pro Františka důležité, aby byly Tělo a Krev Kristova uchovávané v drahocenných nádobách. Z tohoto důvodu není také slavnostní sloužení mše svaté s nádhernými mešními rouchy proti františkánskému duchu, ale zcela mu odpovídá, protože tato nádhera je jen ke cti Boží.

Podobně odpovídá také jednoduchá bohoslužba františkánskému duchu, když se slaví uctivě ke cti Boží.

A na závěr budí řečeno: I když formy, kterými slouží mši svatou Benedikt XVI. a papež František, jsou různé a vyvolávají diskusi, oba to činí ve františkánském duchu, protože oba vzdávají Bohu čest svým způsobem, ať je to v slavnostném nádherném stylu papeže Benedikta, nebo ve skromnější formě u papeže Františka. Ale oba slaví důstojně mši svatou, oba staví do středu Boha a nikdy sami sebe a jsou oba skromní ve svém způsobu života a pokorní před velkým Bohem. Věřím, že František má v nebi radost, že v této době dvou papežů oba žijí v působivém františkánském duchu.

Z Der Fels 5/2013 přeložil -mp-

Katechismus andělů (24)

ANDELE STRÁŽNÍ LIDÍ (2)

Jaká je vlastní úloha anděla strážného?

Jsou to tři činnosti, které Otcové označují trojím titulem dávaným andělu strážnému: je to anděl pokoje (sv. Jan Zlatoústý), anděl pokání (Hermas) a anděl modlitby (Tertulián). Anděl pokoje je mírný a utěšující, posiluje duši, vzdaluje neklid a chrání před ďablovými útoky. Anděl pokání přivádí duši ke kajícínosti, vede ji po cestě spásy a chrání ji před pýchou a opovázlivostí. Anděl modlitby pomáhá křesťanovi při jeho modlitbě a kontemplaci. Tertulián doporučuje, aby křesťan při modlitbě neseděl – z úcty „k andělovi modlitby, který je vedle nás“ (*De oratione* 16). Svati andělé nám zajišťují v podstatě službu ochrany. „Ochránějí především naše těla a náš život. Odvrácejí nebezpečí, která nám hrozí: buď odvrácením vnějších předmětů či nebezpečných činitelů, anebo tím, že nám vnučkají kroky, které nás chrání před nebezpečím.“ (Suarez, *De ang.*, kn. VI, kap. 19, č. 1) Obklopují nás jako hradba. (svatý Basil, *In ps.* 33, v. 8: *PG*, t. 29, 363) Starý zákon nám nabízí celou řadu příkladů takové ochrany.

O co máme svého anděla strážného prosit?

Ten drahý průvodce, o kterém je řečeno, že nás bude nosit na svých rukou, aby naše noha nenarazila na kámen (Ž 91), může učinit ještě mnoho lepšího. Stará se především o to, aby jeho chráněncem žil důstojně jako dítě Boží, v souladu se svou křestní milostí. To podstatné jeho vřelé lásky, která nás nese v každé minutě naší existence, spočívá především v této věrné ochraně ve prospěch našeho nadpřirozeného povolání, jehož krásu vidí v Božím světle; poté a pouze druhotně se anděl také snaží odstranit balvany, které hrozí zranit nás na cestě. Nebo, chcete-li, balvan, o kterém mluví žalm, spíše než nebezpečí cesty a špatná setkání symbolizuje hluboké zlo lidských vášní, které nepřestává nahlodávat naše srdce. Fyzické zlo je v Božích očích méně závažné než svobodný lehký hřích. To, o co je třeba prosit našeho dobrého anděla, je, aby nás chrá-

nil před námi samými, před našimi slabostmi, před našimi převládajícími chybami, před bezuzdnými sklony k úspěšnosti a panovačnosti, před nedůtklivostí, před egoismem nebo před lenivostí, které nás někdy svírají a brání nám dokončit náš životní úděl. To, o co je třeba našeho anděla strážného prosit, je ovládnání našeho jazyka, abychom našli správné slovo, které vysvětluje a posiluje, je pomocí při uchování pokoje, je našim zadržením před sklonem k nečistotě, je chráněním před přílišným ohledem na lidi, aby naše kroky byly bez obav vedeny k naplnění Boží vůle.

Jakým opatřením Prozřetelnosti anděl strážný ví skutečně o všech našich potřebách a o všech našich potížích?

Spíše skrze osvícení než předpokládáním anděl v úkonu okamžitého poznání zná informace, které mu dovolují zasáhnout. Anděl, který je zvláštním úradkem Stvořitelovým určen k ochraně svého lidského bratra, anděl, jehož rozum je ponořen do oblažujícího patření na Boha, spatřuje cíl všech věcí, a protože je jeho držitelem a těší se z něho, hoří touhou podílet se s námi o jeho dokonalost. A se stejnou jistotou pohledu vidí *prostředky* a způsob, jak je použít k dosažení sledovaného cíle.

Je pro nás obtížné, přiznejme si to, myslet si, že se andělé neustále a bez námahy zabývají lidskými skutky. Jak je tomu skutečně?

Potíž je v tom, že náš úsudek, narušený neznalostí a skepticismem, připisuje náhodě – nebo neštěstí – a v lepším případě nejasné představě Prozřetelnosti příčiny událostí, které nás obklopují.

Je třeba jen připomenout, že andělé řídí vesmír a že jejich posláním je napravit to, co ve své materii podléhá úpadku. Podílejí se také na dokonalosti vlády Boží tím, že nikdy nejsou nepozorní nebo ospalí. Jejich starost o lidské bratry je výrazem a odrazem otcovské lásky Boha, bez jehož souhlasu nám nespadne ani vlas z hlavy (Mt 10,30). Jsou tedy stále přítomni a vždy aktivní: Boží dobrodiní vždy přicházejí skrze jejich ochra-

nu a jejich bdělost. Pokud jde o škody, které proděláváme (náhodné příhody, zármutek, nemoc), jsou vepsány do tajemného řízení Boží prozřetelnosti. Anděl, který je stále po našem boku, je stále v kontemplaci cíle a v poznání prostředků, jak k němu dospět.

Proč andělé, kteří v blaženém vytržení neúnavně rozjímají tvář nebeského Otce, přicházejí na pomoc ubohým pozemšťanům, jako jsme my, a provázejí nás ve všech našich činnostech?

Jelikož naše přirozenost je nižší než jejich, měli bychom spíše my sloužit andělům; avšak milost nám přisuzuje postavení tak vysoké, že se ani archandělé nedomnívají, že by tím poklesli, ale spíše považují za velkou čest, že mohou být v našich službách. Vědí, že z nás milost učinila opravdové děti Boží a že nám dala tu důstojnost, kterou také oni zdarma obdrželi: poznávají v nás pečeť Boží dobroty a jejich činnost vystupuje k samému Bohu, který ráčil přijít do naší duše jako do svatého chrámu.

Co znamená tato mnohost prostředníků, které Bůh postavil mezi sebe a nás?

Toto uspořádání vynáší na světlo jednu z nehlubších vlastností Božího panování: Bůh chtěl, aby tvorstvo bylo ponořeno do světa znamení a zprostředkování, kde bytosti mnohem dokonalejší mají účast na vykonávání moci, která náleží pouze jemu samému, aby působením jeho nekonečné dobroty předaly bytostem méně dokonalým popud jeho moci a jeho milosti.

Mají představení společenství druhého anděla strážného, který jim pomáhá při jejich vedení?

Ano, tak veliká je hodnota obecného dobra, že podle přijatého názoru, jehož je sv. Tomáš ozvěnou, dostávají představení pomoc dalšího anděla, který jim pomáhá spravedlivě vést zájmy národní, církevní nebo komunity, o kterou se starají: „Člověk, který má funkci představeného, je osvěcován andělem nižšího řádu v tom, co se týká samotné jeho osoby, ale andělem knížecím (*angelo principe*) v tom, co se týká vedení mnohých.“ (II *Sent.*, dist. 11, q. 1, a. 2, ad 4m) Toto mínění nemůže nevyjádřit nekonečnou Stvořitelovu štědrost a Církev nemůže za-

Generální shromáždění Papežských misijních děl

držet zvolání obdivu: „Bože, ty ve své nevýslovné prozřetelnosti posíláš své anděly, aby nás střežili...“ (*Denní modlitba církve, modlitba z 2. října*)

Jaké povahy jsou pouta, která spojují anděla strážného s jeho chráněncem?

Především je třeba připustit, že celý nebeský svět je ponořen do prostředí nadpřirozené lásky podle slov svatého Pavla: „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.“ (Řím 5,5) Blažené patření, jehož prvotním předmětem je samotný Bůh, je doprovázeno takřka nekonečnou láskou vyvolanou tím samým patřením.

Anděl strážný, určený „podivuhodným ustanovením prozřetelnosti“ k tomu, aby bděl nad svými lidskými bratry, pozoruje krásu duše, která mu byla svěřena, a on sám je ustaven v takovém vzepětí lásky, že to z něho činí nejbělejšího a nejvěrnějšího přítele. To vedlo kardinála Journeta k tomu, že říkal: „Náš anděl strážný touží nám pomáhat tisíckrát více, než my sami toužíme, aby nám pomáhal.“ Přátelství mezi bytostmi, které se odehrává v řádu víry, je vždy více či méně kompromisem pro nestálost a kolísavost citovosti. Naproti tomu přátelství, které prokazuje anděl vůči svému chráněnci, není omezováno ničím pozemským, a on je proto jeho mocným přítelem.

Je možné osvětlit způsob, jakým přichází anděl na pomoc svému chráněnci?

Především je třeba ponechat na samotném Bohu schopnost *přebývat* v pokřtěné duši a dát jí nadpřirozené podněty, ale anděl může připravit rozum k přijetí Božího světla a disponovat vůlí, aby se poddala podnětům milosti. Jedině Bohu náleží hýbat vůlí, ale anděl je schopný ji usměrnit a uchovat v dobrém. Svatý Bernard to naznačuje, když vysvětluje dobře známý verš žalmu 91: „Na rukou tě budou nosit.“ Co znamenají tyto dvě ruce? „Skrze ně,“ říká, „můžeme pochopit dvojí myšlenku, kterou uchováváme pevně ve svém srdci a jež mu vytváří napravo i nalevo skálopevnou oporu. Touto dvojí myšlenkou je na jedné straně krátkost časných věcí a na straně druhé trvání věcí věčných. Svatí andělé nám ustavičně šeptají do ucha: »Pohrdej vším, co pomíjí, a pospíchej k tomu, co nepomíjí!« Tak ochraňují a zrychlují naši cestu do nebe.“ Na druhém místě je těmto rukama každá prozřetelnostní pomoc, kterou svatí andělé přinášejí v řádu materiální příčinnosti (vyhnutí se zlu, náhlá vnuknutí, nečekaná setkání).

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

Ve dnech 13. – 17. května 2013 proběhlo v Římě každoroční Generální shromáždění Papežských misijních děl (PMD). Zúčastnili se ho národní ředitelé PMD přibližně ze 150 zemí všech kontinentů. Prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, kardinál Fernando Filoni, ve své úvodní řeči zmínil, že mnozí ředitelé pracují v dramatických situacích, které způsobuje pronásledování, chudoba, násilí, konflikty atd., což ovlivňuje účinnost působení PMD. Proto navrhl některé obecné zásady, jako např. servisní struktury misí v každé zemi, které mají být realizovány, a připomněl identitu a ducha PMD.



**Mons. Protase Rugambwa,
prezident PMD a pomocný
sekretář Kongregace
pro evangelizaci národů**

Prezident PMD a pomocný sekretář Kongregace pro evangelizaci národů Mons. Protase Rugambwa mimo jiné řekl: „Cítím, že je potřeba obnovit misijní animaci církve podle staré tradice. Papežská misijní díla jsou pověřena úkolem vložit misijní animaci jako klíčový prvek do běžné pastorace. Ve farnostech, sdruženích a společenstvích, zejména, co se týče práce s mládeží.“ Prezident trval na tom, že „Papežská misijní díla mají opodstatnění pouze tehdy, pokud žárlivě střeží své specifčnosti: animaci, tvořivost, spolupráci s místními církvemi pro misie *ad gentes*“. Poukázal na to, že „nejsme jednou z mnoha charitativních agentur, které shromažďují finanční

prostředky na podporu rozvíjejících se zemí. Co charakterizuje naše služby, je první evangelizace a univerzalita.“ Připomněl, že Svatý otec jim dává velmi důležitý úkol. Zmínil i slova papeže Františka, který řekl,



**P. Jiří Šlégr předává Svatému
otci Františkovi
Misijní kalendář 2013**

že ani v době krize nesmíme myslet jen na sebe, ale otevřít se pro druhé. Z celkového hodnocení vyplývá velká nutnost podpory misijních projektů, protože celosvětově finanční sbírky na misie klesají.

Českou republiku zde zastupoval P. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl, který přítomným představil a nabídl nový dokumentární film *Zambijský bambo*, pojednávající o životě bohoslovců v Zambii. Součástí zasedání byla i audience u Svatého otce Františka, který každého z přítomných osobně pozdravil podáním ruky. Svatý otec zdůraznil, že misijní poslání je paradigmatem života církve: „Papežská misijní díla hrají hlavní roli v celosvětové misijní činnosti. Světové misie jsou základem a ne jen jakýmsi doplňkem v životě církve.“ Ve své řeči citoval slova Pavla VI., že misionáři nemají být smutní a skleslí, ale naopak, mají šířit radost a naději všude kolem sebe. P. Jiří Šlégr jménem České republiky Svatého otce pozdravil a věnoval mu jako dárek aktuální *Misijní kalendář 2013 - Zambijský bambo*. Papež ho s radostí přijal a rozloučil se s prosbou o modlitbu.

P. Jiří Šlégr

„Sire, budoucnost patří Bohu“

Francouzští katolíci a boj o manželství, rodinu, svobodu a identitu – totalitní rysy režimu

Stefan Zweig, který dobře znal Francii a Francouze, psal v jednom článku o velké postavě socialistů Jeanu Jaurèsovi jako o „fosforeskující ploše francouzské citlivosti“, která „zahoří z libovolného přechodného podnětu“. Jaurès proslovoval řeči, které braly národu dech a okouzlovaly jej. Podobně tomu bylo s generálem de Gaullem. Byli to mužové s velikou dějinnou zkušeností, jejichž řeči držely Francouze na uzdě. Dnes není žádný de Gaulle a vůbec žádný Jaurès, ale fosforeskující plochy tady jsou a podněty k rozhoření francouzské citlivosti se hromadí.

Právě François Hollande, současný nástupce generála a legendárního vůdce socialistů, poskytuje těchto podnětů vrchovatě. Místo toho, aby rodiny uklidňoval alespoň slovy, přilévá olej do rozhořelého žáru citů. Ohlašuje krácení přídatků na děti, proráží tabu v Páté republice, dělá si otevřeně žerty z papežské volby. „My neuvádíme žádné kandidáty,“ řekl opilecky se usmívaje. To pobavilo jenom jeho poradce, v lidu nenašel jeho posměšek, z něhož bylo cítit pohrdání Církví, odezvu. Poradci poslali vysvětlení, když pozorovali negativní reakce. Lidé stále obviňují prezidenta, že všude připravuje pro „svoje lidi“ místa a místečka, teď se však držel zpátky. Vysvětlení bylo horší než vtip samotný a poukázalo na rozvrácený a zničený vztah tohoto prezidenta ke katolické církvi.

To se projevuje nejenom tvrdošíjností, s níž Hollande prosazuje rovné postavení takzvaného „homo-manželství“ s manželstvím muže a ženy, včetně práva na adopci. To je zřejmé také na jeho vládě, v níž není žádný katolík, který se hlásí k víře – což je novum v Páté republice. A ukazuje se to také na jeho chování k Vatikánu ve srovnání s jeho předchůdci. Všichni prezidenti Francie nosili od krále Jindřicha IV. čestný titul „Ochránce lateránské baziliky“ – titul, který má vyjadřovat ochrannou a mírovou funkci vedoucího státního představitele Francie. Všichni prezidenti Páté republiky vykonali krátce po svém zvolení

a po volbě papeže u Svatého otce v Římě svoji obřadnou návštěvu, i když socialista Mitterand ji pojmenoval „soukromou návštěvou“. Ale když Jana Pavla II. o rok později přijal v Lurdech, pozdravil ho jako „muže, který zjednal přístup k velkým otázkám lidstva a tím propůjčil životu smysl“. Hollande v Římě ještě nebyl. K úvodní mši papeže Františka poslal svého ministerského předsedu. Církev provokuje nejenom svým zákonem o rovnosti manželství s homosexuálními svazky, nýbrž také úmyslem přijmout do Ústavy zákon z roku 1905 o laicítě, i když článek 1 Ústavy už republiku neoznačuje jako „laickou“ a požaduje úctu a respekt pro všechna náboženská vyznání. Tato úcta Hollandovi chybí. Pohrdá katolíky a pohrdá zjevně také manželstvím. On sám žije v Elysejském paláci se svojí družkou Valérií Trierweilerovou a s matkou svých čtyř dětí, Ségolène Royalovou, žil také nesezdaný.

U katolíků se pochopitelně neteší žádné zvláštní oblíbenosti. Už v prvních šesti měsících jeho mandátu bylo s ním spokojeno jenom 36 % katolíků (v celém obyvatelstvu to bylo 48 %) a teď, po roce, je jeho popularita u všech Francouzů na 27 %, u katolíků je to asi 15 %. Přitom 6. května 2012 hlasovalo pro Hollanda přece jen 34 % praktikujících katolíků (66 % pro Sarkózyho), a tím překonal svoji družku S. Royalovou, která jako kandidátka levice získala o pět let dříve jenom 23 %, i když ona ve svých řečech dávala velmi najevo svůj vztah k náboženství a ke křesťanství. Oba, Hollande



i Royalová, chodili do katolických škol. Hollande byl žákem jezuitů. Vyznávající katolíci ve Francii volí zpravidla spíše pravice, proto bylo Hollandových 34 % dobrým výsledkem. Při „rovnostářských“ zákonech mohl počítat s poměrně malým odmítnutím. 41 % vyznávajících katolíků (skoro 60 % veškerého obyvatelstva) se vyslovilo pro „homo-manželství“, při adopci je to stále ještě 30 % (46 % všech Francouzů, 54 % proti). Kdyby se adopce a manželství oddělily, nedošlo by pravděpodobně k milionovým demonstracím v lednu a v březnu. Ale socialisté chtěli všechno najednou a vyhlásili tím také ideologický charakter, mohlo by se říci, totalitní rys jejich vlády. Především proti tomu Francouzi povstávají.

Je patrné, že katolíci tuto debatu o svobodě, manželství, rodině zvláště oživují, a to svými prostředky. Společnost *Civitas* zorganizovala okolo senátu, který začal 4. dubna porady k „rovnostářskému“ zákonu, trvalé demonstrace s modlitbami růžence a křížovou cestou. Ve výzvách přes internet citoval Alaina Escada, který stále častěji přichází ke slovu přes média, zemřelého biskupa z Nantes (v tomto městě je ministerský předseda starostou), Sain Emiliena, který v obtížné době vyzval národ nejprve k modlitbě a potom k akci těmito slovy: „Když je vlast v nebezpečí, je každý občan vojákem.“ Hnutí proti zákonu není možné dále mediálně ignorovat. Teď je „vlast duší v nebezpečí“, a proti tomu se musí povstat. Tyto vlastenecké zvuky ladí s vnitřními strunami francouzské duše lidu, hodnotami republiky, tedy laicity, národa a identity. Proto pochodují v řadách demonstrantů také levicové osobnosti jako Simone Veil nebo žena dřívějšího premiéra Jospina. Jospin požadavky sám podporuje. Lidé se brání proti útoku na identitu (původ a budoucnost každého člověka) a mají pocit, že také suverenity národa utone v kaši beze vztahů. „Père et Mère, c'est élémentaire“ (otec a matka jsou základy), skandovaly masy 24. března.

Také pocit, že lidé mají co do činění s totalitně myslícím režimem, se šíří. Dva příklady: Vláda a prefektura Paříže mluvily o 300 000 účastnících na demonstraci 24. března. Letecké snímky ale ukazují čtyři kilometry dlouhou a širokou Avenue de la Grande Armee a boční ulice plné lidí. Střízlivé odhady mluví o 1,8 milionu,

Proč se kdysi volalo „Ať žije Pius IX.“?

byla to každopádně největší demonstrace v dějinách Francie. Fotografie byly pořízeny z vrtulníku a policie je na rozkaz „shora“ držela pod zámek. Některé prosáky na veřejnost a obíhají nyní po internetu. Elysee a Matignon byli přesně informováni a chtěli přes média národ manipulovat, aby prosadili „svoji pravdu“ a svoje vnímání skutečnosti. To je způsob jednání ideologů a diktátorů. To způsobuje růst hněvu národa. Další masová demonstrace byla v květnu s více než dvěma miliony účastníků.

Druhý příklad, který se také objevuje na internetové síti: Občan Franck Talleu šel na velikonoční pondělí se svojí ženou a jejich šesti dětmi na procházku v Lucemburské zahradě. On sám měl oblečen svetr s kapucí hnutí „manif pour tous“ (demonstrace organizované proti „rovnostářskému“ zákonu) s emblémem, který ukazuje normální rodinu, tedy otce, matku a děti. Tak se chtěl učinit poznatelným také pro ostatní přátele hnutí, kteří rovněž plánovali v parku svoji velikonoční procházku a přitom se chtěli setkat s ostatními rodinami stejného smýšlení. Už po čtvrt hodině k němu přišel policista, oslovil pana Talleu a požádal ho, aby svetr vysvlékl. Pán se zdráhal a po krátkém rozhovoru ho vzal úředník na strážnici, aby ho tam varoval. Na strážnici hledali důvod, protože první zdůvodnění (nemravné oblečení!) budilo u představených pochybnosti. Nakonec ho obžalovali za „pořádání neohlášené demonstrace“ a propustili pana Talleu v 16.40 hodin s pokutovým lístkem č. 37508017. Procházka kvůli nevinnému emblému na svetru hodnocená jako demonstrace – také to je obvyklá předcházející poslušnost policistů v diktaturách. Občan Talleu píše: „Milé rodiny, ohlašuje se nový odpor. Nejedná se o zdoluhavé boje v zákopech ani o boj v podzemí, z něhož se vychází po několika nocích, abychom objali svoje děti a své nejbližší. Ne, odpor příštích měsíců se koná v parcích a na veřejných místech, kde se projevuje šťastné manželství, muž ruku v ruce s ženou. Nemějme žádný strach z kulek, vždyť nový socialistický režim nechal policii a justici tak chudý národní rozpočet, že to brzy vzdají.“

Hollandova vláda ignoruje valící se tsunami lidového hněvu. Hollande způsobil, že Francouzi jsou připraveni aktivně demonstrovat a „chodit na procházku“ za

Papež nejdelšího pontifikátu v dějinách, Pius IX., který byl svědkem postupné destrukce papežského státu, papež pomlouvaný, pohrdaný a posmíván i samotnou katolickou historiografií byl během prvního půldruhého roku svého pontifikátu zahrnován mimořádnými projevy veřejné chvály: „Každý den potlesky, ódy, serenády. Při odjezdu, během pobytu, při návratu – stále jásoť davů, šlechticů i měšťanů“, italských i zahraničních představitelů, „protestantů, katolíků, Turků, Židů“ – všichni volali „Ať žije Pius IX.“ – dosvědčuje soudobý historik Cesare Cantù.

Protože jeho mottem byla Kristova láska, Pius IX. hned po svém zvolení na Petrův stolec udělil rozsáhlou amnestii vztahující se na všechny politické přestupky. Revolucionáři všech -ismů tak byli propuštěni na svobodu výměnou za prohlášení, kterým se zavazovali, že již nebudou strojit úklady papežskému státu. A právě členové těchto sektářských sdružení zorganizovali po svém propuštění pantomimu nazvanou „Ať žije liberální papež Pius IX.“. Mazzini, jeden z tvůrců italského národního obrození, v roce 1846 radil tzv. „Přátelům Itálie“ takto: „Využijte tohoto zpozdilého ústupku ke sjednocení davů předstíranou uznalostí, bude-li to vhodné. Oslavy, ódy, shromáždění, multiplikace vztahů mezi lidmi všech názorů umožní rozlet idejím, vstřípi lidu pocit síly a naučí jej činit si nároky.“ Není bez zajímavosti vědět, že revoluční exploze roku 1848 byla připravena v Římě jako „spiknutí oslav a lichotek“, řečeno slovy Marka Minghettiho, jednoho z protagonistů italského národního obrození.

svoji identitu a svobodu, kterou vidí ztělesněnou v manželství a rodině jako základu společnosti. Jestliže Hollande ustrne ve svém ideologickém myšlení, vstoupí květen a červen 2013 do historie jako povstání rodin. Už dlouho nejde jenom o manželství a rodinu. Základní téma je jenom částí výbušné směsi. Člověk má dojem, že tento prezident slídí klíčovou dírkou ložnice a chtěl by také řídit intimní vztahy lidí. Tady jsou Francouzi velmi citliví. Cítí se být ohroženi ve své svobodě, omezení

Došlo k tomu, že se během krátké doby změnilo všechno; od skandování „Ať žije Pius IX.“ se přešlo k „Ať žije pouze Pius IX.“, až ke „Smrt kněžourům! Smrt jezuitům!“ – „Kdo ví, zda by se bez hesla »Ať žije Pius IX.« v takovém nadšení pro národní obrození italské davy vůbec daly do pohybu,“ píše toskánský triumvir Giuseppe Montanelli. Stejně smýšlejí také Jemolo a Gramsci, který poukazuje na to, že „mistrovské politické dílo obrození“ spočívalo v tom, že liberálové dokázali „probudit katolicko-liberální sílu a dosáhnout toho, že se sám Pius IX. alespoň trochu posunul směrem k liberalismu“.

Má něco společného papež Mastai Ferretti s papežem Bergogliem? Má. V jednom článku otištěném minulý týden v deníku La Repubblica (13. května 2013) uvažuje Alberto Statera o nedávno vyšlé knize (*Vaticano Massone. Logge, denaro e poteri occulti: il lato segreto della Chiesa di papa Francesco* od Giacomina Galeazziho a Ferrucia Pinottiho) a píše: „Velmistři mnoha italských zednářských lóží jsou evidentně svorní, pokud jde o nadšení pro papeže Františka. Jeden z nich říká za všechny: »S papežem Františkem nebude už nic jako dříve. Jasná je volba bratrství za dialogickou církev nenakaženou logikami a pokušeními časné moci,« tvrdí Gustavo Raffi, velmistr italské lóže Velkého Východu.“ Alespoň z katolického a historického hlediska, ať už jej budeme interpretovat jakkoliv, proto nemusí být jednomyslná podpora papeži Františkovi nutně a pouze dobrou zprávou.

Angela Pellicciari

Z www.lanuovabq.it (15. května 2013)

přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Rádia Vatikán

ve své identitě, jejich blahobyť je opuštěný a zchátralý.

To může skončit fiaskem i pro samotného Hollanda. Nikdo neví, jestli se přicházející protest dá zamést stranicko-politicky, jestli z toho nevznikne nějaká nová strana, nebo po virtuálních barikádách a skutečných demonstracích se hnutí v létě zase neusadí jako písek na francouzských plážích. Mnoho bude záležet na tom, jestli Hollande zareaguje, nebo vláda bude hnutí brát vážně a zorganizuje referendum, či

zákon úplně stáhne. Jestliže se nestane nic, zlost a hněv se vybijí – proti osobám. Ve Francii jsou osoby, stejně jako ve většině „latinských“ zemí v Evropě, ceněny více než v Německu. Politika je personalizována, a to se v prezidentském systému projevuje dříve nebo později ve velmi rozšířeném podhodnocení politických stran. Ještě více: Osoby jsou jádrem stran, každý prezident Páté republiky dosud vytvořil svoji vlastní stranu nebo nějakou dosud známou přejmenoval a znovu založil. Tento základní rys francouzské politiky se odráží také v Ústavě. Strany jsou tam sotva uváděny. To znamená, že strany „spolupůsobí na volebním rozhodnutí“. Základní zákon má přece vlastní článek (21), v němž je obsaženo daleko více, strany spolupůsobily na „tvorbě politické vůle“. K tomu přistupuje právo většinové volby, to spojuje stranu a osobu a dovoluje to protestním stranám přivést do parlamentu jednoho nebo dva poslance. Tak byla *Front National* navzdory svému podílu voličů v posledních třech desetiletích okolo 12–15 % jen vzácně a slabě zastoupena v Národním shromáždění. Přesto může protest rozhodnout také volby a osud vlády. Ústava prezidentského systému v letech 1958/1962 nejen že vybavila státního prezidenta plností moci „demokratického monarchy“, nýbrž také dvakrát způsobila

bezmocnost parlamentu. Na jedné straně mu dává volnou ruku k tvorbě „jeho“ většiny, to znamená jeho většinové strany. Na druhé straně na základě volebního práva mnohé ideologické proudy odvádí a tím ulehčuje tvorbu bloků v parlamentu. Levičáci nebo buržoazie mají jenom jedni šanci k uchopení moci, když se sjednotí na jednom personálním nebo programovém jmenovateli. Extrémisté nemají v tomto systému žádnou šanci. Tak existuje například jedna trockistická skupina, ale ta ideologicky ustrnula a upadla do bezvýznamnosti.

Vlastní křesťanská strana se od laicistických zákonů z roku 1905 nevyskytovala. Křesťanské myšlení se ale vyskytuje v buržoazním táboře, tam ostatně ve všech stranách, od *Front National* až k levému středu a ve zřetelných prvcích dokonce v levici. Jacques Delors, bývalý komisař EU a otec tajně šéfky socialistů, Martine Aubryové, byl praktikující katolík. Byl dlouho považován za možného prezidentského kandidáta levice po Mitterandovi, sám ale nechtěl nastoupit. Také hnutí *Manif pour tous* se nezapojilo do žádné strany, proto je také příliš různorodé. Ale jeho dynamika může přivést k pádu zákony, a dokonce i vládu. A kdyby se to stalo, byl by to signál pro Evropu, zvláště pro Německo. Jestli ztroskotá „homo-manželství“ ve Francii,

nezůstane to na dlouhou dobu bez účinku. Samotní soudci v Karlsruhe si to uvědomí a voliči v Německu také. Především by to mohl být signál pro katolickou církev v Německu, že se vyplatí vyjít s lidem na ulici a otevřeně a demonstrativně se zasadit za obsah víry a života. Církev ve Francii velmi získala na hodnověrnosti svým nasazením pro manželství a rodinu. Je zase brána vážně, také v politice.

Komu patří budoucnost Francie? Pro Napoleona byla ta věc jasná, po narození svého syna zvolal: „Budoucnost je moje!“ Básník a spisovatel Victor Hugo mu připomínal opravdové poměry vládnutí ve vztahu k době, když řekl: „Sire, budoucnost patří Bohu.“ Ale komu patří příští dohledná budoucnost ve Francii? Co bude z Páté republiky? To jsou otázky, které momentálně hýbou Francií. Jsou zcela otevřené, protože přibývající protesty proti zákonu Taubira silně zatemňují image prezidenta. Finanční skandály a aféry mu berou poslední zbytky autority. Nakonec nejde při protestech a stávkách po celé zemi jenom o zrovnoprávňující zákon. Na něm se rozehrávají myšlenky o budoucnosti republiky.

Francie je zase vržena zpět do staré rivality mezi institucemi a ulicí. Dech státní krize leží nad Elysée, Matignonem a ulicemi a zahradami Paříže. Lamartine, básník porevoluční éry, označoval ulice, lid jako „element“, násilný a potřebný jako vzduch a voda, nekontrolovatelný jako oheň, když je jednou rozpoután. Hollande se dotkl fosforové destičky. Státní krize teprve začala. V náladě zjištěné před deseti lety řekl tehdejší premiér Villepin: „Máme co činit se dvěma legitimitami, jednou institucionální a jednou sociální.“ Myslel zvolenou vládu na jedné straně a rozrůstající se protestní hnutí proti sociálním reformám, ulici, na druhé straně. Masové protesty a jejich trvání vytvořily také dnes novou legitimitu. Zda protesty vydrží, je otázkou. Jestli je možné rivalitu dvou legitimit udržet léta, nebo bude potřeba volit dříve. Už teď stojí ochromení zemi miliony a eurokrize vyžaduje vládu silnou v jednání a celonárodní souhlas. Zvůle socialistů a jejich ideologická arogance vyhání lidi na ulici. Hollande se na ně spolehl, lid vydráždil a ztratil politický odhad. Za to teď musí platit.

Z Der Fels 5/2012 přeložil -mp-

Duch Svatý vzbuzuje v našem srdci smysl pro víru - dokončení katecheze ze str. 2

smyslu je třeba se od Marie učít oživat v sobě její přítakání, její naprostou ochotu přijmout Syna Božího do vlastního života, který tak bude od toho momentu proměněn. Skrze Ducha Svatého budou Otec a Syn přebývat v nás, budeme žít v Bohu a z Boha. Je však náš život skutečně ožíván Bohem? Kolik věcí upřednostňují před Bohem?

Draží bratři a sestry, máme zapotřebí nechat se zaplavit světlem Ducha Svatého, aby nás uvedl do pravdy Boha, který je jediným Pánem našeho života. V tomto Roce víry se ptejme, zda jsme učinili nějaký konkrétní krok, abychom více poznali Krista a pravdy víry četbou a rozjímáním Pisma svatého, studiem Katechis-

mu a přistupováním ke svátostem. Ptejme se však zároveň, jaké kroky činíme, aby víra orientovala celou naši existenci. Nelze být křesťany „načas“, jenom někdy, za určitých okolností a v některých rozhodnutích. Takto nelze být křesťany. Křesťan existuje nepřetržitě! Naprosto! Kristova pravda, které nás Duch Svatý učí a kterou nám dává, zahrnuje navždy a celý náš každodenní život. Prosme jej častěji, aby nás vedl cestou Kristových učedníků. Prosme jej každý den. Učiňme si toto předsevzetí. Prosme každý den Ducha Svatého, a tak nás bude Duch Svatý přibližovat Ježíši Kristu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Zpráva k roku 2013 o stavu náboženské svobody ve světě

Americká komise pro náboženskou svobodu ve světě (USCIRF), nezávislý federální poradní orgán vytvořený na základě zákona o náboženské svobodě ve světě (IRFA), jenž sleduje porušování náboženské svobody v zahraničí, zveřejnil 13. května svou výroční zprávu k roku 2013. Zpráva upozorňuje na stav svobody náboženského vyznání na celém světě a označuje ty vlády, které ji nejvíce potlačují.

„Stav náboženské svobody ve světě je stále horší kvůli přítomnosti sil, které přispívají k nestabilitě. Tyto síly zahrnují vzestup násilného náboženského extremismu spolu s činností nebo nečinností vlád. Extremisté se zaměřují na náboženské menšiny a své odpůrce z řad většiny náboženských komunit, dopouštějí se vůči nim násilí, včetně fyzických útoků, a dokonce i vražd. Autoritářské vlády také potlačují náboženskou svobodu prostřednictvím složitých pavicíh diskriminačních předpisů, svévolných požadavků a drakonických vyhlášek,“ řekla Dr. Katrina Lantos Swettová, předsedkyně USCIRF.

Výroční zpráva k roku 2013 doporučuje, aby ministerstvo zahraničí znovu označilo následujících osm států jako „země vyžadující zvláštní pozornost“ či CPC (Countries of particular concern): Barma, Čína, Eritrea, Írán, Severní Korea, Saúdská Arábie, Súdán a Uzbekistán. Americká komise pro náboženskou svobodu ve světě zjistila, že dalších sedm států dosahuje prahových hodnot CPC a je třeba, aby tak byly označeny: Egypt, Irák, Nigérie, Pákistán, Tádžikistán, Turkmenistán a Vietnam.

V Barmě probíhající politické reformy ještě musí výrazně zlepšit stav svobody náboženského vyznání a přesvědčení. Sektářské násilí a závažné potlačování náboženské svobody a lidské důstojnosti se i nadále beztrestně zaměřuje na etnické menšiny křesťanů a muslimů.

V Egyptě navzdory určitému pokroku v průběhu bouřlivého politického přechodu vláda nezvládá chránit nebo jen pozvolna chránit náboženskou menšinu před násilím, zejména koptské křesťany. Vláda nadále stíhá, odsuzuje a vězni jednotlivce za „pohrdání“ nebo „hanobení“ náboženství a nová ústava obsahuje několik

problematických ustanovení ohledně náboženské svobody.

V Pákistánu a Nigérii náboženský extremismus a beztrestnost daly vzniknout bezprecedentnímu násilí, které z dlouhodobého hlediska ohrožuje životaschopnost obou národů. V Pákistánu trvá všudypřítomné cílené násilí proti šiitským muslimům, zatímco opakované útoky Boko Haram zvyšují sektářské napětí v Nigérii.

Americká komise pro náboženskou svobodu ve světě také oznámila umístění osmi států na seznamu Tier 2 pro rok

2013. Kategorie Tier 2 nahradí dříve používaný Seznam sledovaných zemí. Těmito státy jsou: Afghánistán, Ázerbájdžán, Kuba, Indie, Indonésie, Kazachstán, Laos a Rusko. Komise zjistila, že potlačování svobod, na kterém se tyto vlády podílejí nebo je tolerují, je obzvláště závažné a splňuje alespoň jedno ze tří (nikoli všechna) kritérií IRFA pro status země vyžadující zvláštní pozornost. Potlačování svobody musí podle těchto kritérií být „systematické, průběžné a mimořádně velké“.

V Rusku svoboda náboženského vyznání trpí v rámci rostoucího porušování lidských práv. V Indonésii, zemi s bohatou tradicí náboženské tolerance a pluralismu, jsou zatýkáni jednotlivci, které vláda považuje za nábožensky deviantní, a extremistické skupiny se zde dopouštějí násilí. Federální a provinční úředníci, policie, soudy a náboženští představitelé často tolerují jednání vedoucí k potlačování náboženské svobody nebo k němu přímo vyzývají.

Podle www.res.claritatis.cz

Uznán zázrak na přímluvu bl. Jana Pavla II.

V uplynulých dnech lékařská komise Kongregace pro svatořečení uznala jako nevysvětlitelné jedno uzdravení, které se přičítá blahoslavenému Janu Pavlovi II. Pokud je schválen také teologové a kardinálové, mohl by být polský papež brzy prohlášen za svatého.

Vše probíhalo v maximálním utajení. V lednu postulátor kauzy svatořečení Mons. Slawomir Oder předložil předpokládané zázračné uzdravení vatikánské Kongregaci pro svatořečení, aby vyjádřila své předběžné stanovisko. Jak je známo, po schválení zázraku nutného pro blahořečení vyžaduje kanonický postup uznání druhého zázraku, k němuž musí dojít až po obřadu blahořečení.

Dva lékaři z vatikánské komise již dříve zkoumali tento nový případ a oba vydali kladné stanovisko.

Dokumentace s lékařskými záznamy a svědectvími pak byla oficiálně předložena kongregaci, která okamžitě zařadila přezkoumání případu do svého programu. V uplynulých několika dnech byla tato záležitost projednávána v komisi sedmi lékařů. Komise, jejímž předsedou je Dr. Patrick Polisca, kardiolog papeže Jana Pavla II., se skládá z osobních lékařů papeže Benedikta XVI. a nyní i lékařů papeže Františka. Tato lékařská komise rovněž vydala kladné stanovisko, což je první signál Vatikánu, že byl případ definován jako nevysvětlitelné uzdravení, k němuž došlo na přímluvu blahoslaveného Karola Wojtyły.

Zázrak nyní musí být schválen teologů a poté kardinály a biskupy z kongregace, než bude celá záležitost předložena papeži k definitivnímu schválení.

Podle CNA



Pondělí 3. 6. 2013: 6:05 Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Klapka s... (62. díl) **7:35** Terra Santa News: 29. 5. 2013 **7:55** Přejeme si... **8:10** Post Scriptum s Mons. Miloslavem Vlkem **8:30** To nejlepší z 20. celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol **10:05** Nedělní čtení: 9. neděle v mezidobí **10:35** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **10:50** V pohorách po horách – Hřčava **11:00** NOEkreace (185. díl) **11:10** Zrnko v perle Karibiku **11:25** Skautské návraty **11:40** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Pouta na Dostavníku 2012 [P] **12:25** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:00** Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... **14:45** P. ThLic. Roman Czudek – Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (2. část) **15:45** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **16:00** V souvislostech (13. díl) **16:15** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **16:50** Tam a zpět **17:00** NOEparáda (218. díl) [L] **18:05** Salesiánský magazín [P] **18:25** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **18:30** O hloupém Pepánkovi **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Ars Vaticana (6. díl) **19:10** Žijeme mezi vámi **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 03.06.2013 [P] **20:00** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy [P] **20:25** Na koberečku [P] **20:35** Věčná řeka **21:40** Osmý tón Svatého Hostýna **22:05** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **23:00** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: Úcta k Božskému srdci **1:05** Poslech Radia Proglas.

Úterý 4. 6. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 3. 6. 2013 **6:15** Jezuité o: Exorcismus **6:35** Salesiánský magazín **6:50** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl **7:30** Bubnování s čtyřlístkem **7:45** Cestou necestou krajsími obcemi Žilinského kraje **8:20** Čiernobiely svet **8:30** Děkujeme Vám!: Oslavy 7. výročí vysílání televize NOE **10:05** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **11:25** Melódia dúhy **11:40** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **11:45** O hloupém Pepánkovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (51. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 3. 6. 2013 **12:45** Ars Vaticana (6. díl) **12:55** Kouzlo štípských varhan **13:10** Eucharistie: Tělo a Krev Syna člověka **13:40** V zákulisí **14:15** V pohorách po horách – Hřčava **14:25** Kulatý stůl: Úcta k Božskému Srdci **16:00** Skautské návraty **16:15** Přejeme si... **16:30** Hudební magazín Mezi pražci [P] **17:15** Unitate **17:30** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **17:45** Země pod Tolštejnem **18:00** Cirkus Noeland **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitivém Kubovi **18:45** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **18:50** Dávní hrdinové: V pasti! **19:15** NOEkreace (185. díl) **19:30** Tam a zpět **19:40** Zpravodajské Noeviny (494. díl): 4. 6. 2013 [P] **20:00** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň [L] **21:00** Z Nursie na Sampor **21:10** Skryté poklady: Olga **21:40** Zpravodajské Noeviny (494. díl): 4. 6. 2013 **22:00** Zprávy z Věčného města: 3. 6. 2013 **22:10** Franz Liszt: Virtuózní hudby **22:55** Terra Santa News: 29. 5. 2013 **23:15** Post Scriptum s Mons. Miloslavem Vlkem **23:30** Přejeme si... **23:50** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (54. díl): Česnek, česnek **1:05** Poslech Radia Proglas.

Středa 5. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (494. díl): 4. 6. 2013 **6:20** P. ThLic. Roman Czudek – Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (2. část) **7:20** NOEkreace (185. díl) **7:30** Věčná řeka **8:35** Zprávy z Věčného města: 3. 6. 2013 **8:45** AIDS v Nigérii **9:00** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka **10:20** Generální audience papeže [L] **11:45** Ars Vaticana (6. díl) **12:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **13:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:40** O Mariánské púti v Levoči **14:10** Nábožné združení svätého Jozefa **14:35** Na koberečku **14:45** Jezuité o: Exorcismus **15:05** Zrnko v perle Karibiku **15:20** Salesiánský magazín **15:35** Zpravodajské Noeviny (494. díl): 4. 6. 2013 **15:55** NOEparáda (218. díl) **16:55** Až na konec světa **18:00** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce **18:45** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **18:50** Zprávy z Věčného města: 3. 6. 2013 **19:00** Dotek naděje **19:20** Terra Santa News: 5. 6. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **20:25** P. Daniel Ange – Byl mrtev, a zase žije **21:15** Děkujeme Vám!: Oslavy 7. výročí vysílání televize NOE **22:50** NOEkreace (185. díl) **23:00** Generální audience papeže **23:35** Večer chval (25. díl): Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína **0:50** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 6. 6. 2013: 6:05 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **6:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **7:45** Platinové písničky (51. díl): Dechovka **8:15** Skautské návraty **8:30** Hudební magazín Mezi pražci **9:10** Jezuité o: Exorcismus **9:30** Přejeme si... **9:45** Tam a zpět **10:00** Kulatý stůl: Úcta k Božskému Srdci **11:30** Poselství svätých: Bernadette Soubirou **11:40** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Děkujeme Vám!: Oslavy 7. výročí vysílání televize NOE **13:40** Generální audience papeže **14:15** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **14:40** Terra Santa News: 5. 6. 2013 **15:00** Cirkus Noeland **15:30** Země pod Tolštejnem **15:45** Zpravodajské Noeviny (494. díl): 4. 6. 2013 **16:05** Eucharistie: Odvrácení apoštolů [P] **16:35** V zákulisí **17:10** Přejeme si... **17:25** V pohorách po horách – Hřčava **17:35** Ars Vaticana (7. díl) **17:45** NOEkreace (185. díl) **18:00** Dávní hrdinové: V pasti! **18:25** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **18:30** O kráse **18:40** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl **19:20** Poselství svätých: Ignác z Loyoly **19:30** Budu pomáhat: Okamžik **19:40** Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 [P] **20:00** Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou [P] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Lípa **21:40** Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 **22:00** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem [P] **22:20** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (218. díl) **23:50** Sme ich rodina **0:05** Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 **0:20** Libanonský odkaz **0:40** Okolo houslí **1:00** Poslech Radia Proglas.

Pátek 7. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 **6:20** NOEkreace (185. díl) **6:30** NOEparáda (218. díl) **7:30** AIDS v Nigérii **7:45** Pouta na Dostavníku 2012 **8:05** Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... **9:45** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **10:00** Na koberečku **10:10** Příběhy odvahy a víry: Doktor

Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **10:35** P. Daniel Ange – Byl mrtev, a zase žije **11:20** Salesiánský magazín **11:40** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **11:45** O kráse **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Ars Vaticana (7. díl) **12:30** Až na konec světa **13:35** Kus dřeva ze stromu: Lípa **13:50** Salesko **14:10** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **14:30** Věčná řeka **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 **16:15** O Mariánské púti v Levoči **16:45** Hornolidečko – Dožínky **16:50** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **18:00** Klaunský pohádkový kuffík (8. díl): O líné Lálince **18:15** Hluk **18:30** Nedělní čtení: 10. neděle v mezidobí [P] **19:00** Zprávy z Věčného města: 7. 6. 2013 [P] **19:15** Festival LUMEN 2013: Vystoupení kapel: Good weather forecast + LZ7 [L] **22:35** Na koberečku **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl **23:25** Terra Santa News: 5. 6. 2013 **23:45** V pohorách po horách – Hřčava **0:00** Eucharistie: Odvrácení apoštolů **0:30** V zákulisí **1:00** Poslech Radia Proglas.

Sobota 8. 6. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 7. 6. 2013 **6:15** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem **6:35** Eucharistie: Odvrácení apoštolů **7:05** V zákulisí **7:35** Zrnko v perle Karibiku **7:50** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **8:10** Jezuité o: Exorcismus **8:30** Cirkus Noeland **9:00** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem **9:05** Dávní hrdinové: V pasti! **9:35** NOEparáda (218. díl) **10:35** Až na konec světa **11:35** Dotek naděje **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (495. díl): 6. 6. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 10. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Hudební magazín Mezi pražci **13:55** Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou **15:15** NOEkreace (185. díl) **15:25** Platinové písničky (51. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News: 5. 6. 2013 **16:20** Zprávy z Věčného města: 7. 6. 2013 **16:30** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **17:30** V pohorách po horách – Radhošť [P] **17:45** Tam a zpět **18:00** Cesta k andělům (74. díl): Radim Ucháč [P] **18:50** V souvislostech (14. díl) [P] **19:05** Festival LUMEN 2013: Vystoupení kapel: Purified, Summertime choir, Audacious [L] **23:50** Budu pomáhat: Okamžik **0:05** P. ThLic. Roman Czudek – Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (2. část) **1:05** Poslech Radia Proglas.

Neděle 9. 6. 2013: 6:15 AIDS v Nigérii **6:30** Hudební magazín Mezi pražci **7:10** Ars Vaticana (7. díl) **7:20** Věčná řeka **8:25** Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou **9:45** Hluk **10:05** Zprávy z Věčného města: 7. 6. 2013 **10:30** Mše svatá s farností Malá Morávka [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (14. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (52. díl): Dechovka **14:00** Cesta k andělům (74. díl): Radim Ucháč **14:50** Budu pomáhat: Okamžik **15:00** P. Daniel Ange – Byl mrtev, a zase žije **15:45** Ars Vaticana (7. díl) **16:00** Jezuité o: František Xaverský **16:20** NOEkreace (186. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Vyzaření **17:00** Cirkus Noeland **17:30** Až na konec světa **18:30** Zprávy z Věčného města: 7. 6. 2013 **18:45** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **19:05** Přejeme si... [P] **19:25** Octava dies (723. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:00** Becket **22:35** V souvislostech (14. díl) **22:50** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Z Nursie na Sampor **0:15** Zpravodajský souhrn týdne **1:05** Poslech Radia Proglas.

14. mezinárodní hudební festival LETNÍ SLAVNOSTI STARÉ HUDBY, Praha 14. července – 6. srpna 2013

Mezinárodní hudební festival Letní slavnosti staré hudby, který každoročně přináší vytríbenou dramaturgii a originální festivalové projekty, se letos odehraje v duchu horkého, houbou pulsujícího Říma. V koncertních programech 14. ročníku se od 14. července do 6. srpna představí špičkové zahraniční i domácí interpreti v čele s ansámblem Cantus Cölln, pěvcem Carlosem Menou, souborem Arte dei Suonatori či sopranistkou Claire Lefilliâtre. V programu samozřejmě nechybí rezidenční orchestr Collegium Marianum. Festival návštěvníkům nabídne ve skvostných historických prostorách Pražského hradu, Anežského a Břevnovského kláštera, Novoměstské radnice nebo Zámku Troja vlned do klíčových momentů hudebních dějin věčného města, od rané italské renesance, přes vrcholy vokální polyfonie a počátky instrumentálního baroka, až k velkolepým orchestrálním dílům G. F. Händela a operním áriím A. Vivaldiho. Poprvé letos festival přichází s novinkou doprovodné akce. Více informací k programu je k dispozici na www.letnislavnosti.cz. Na této internetové adrese lze také rezervovat a koupit vstupenky. Předprodej vstupenek ve festivalové pokladně na adrese Maďarského kulturního střediska v Rytířské ulici č. 27 a v síti Ticketpro byl zahájen 29. května. Vstupenky na koncerty odehrávající se na Pražském hradě (18. 7., 2. 8. a 6. 8.) lze zakoupit také v Informačním středisku na II. nádvoří Pražského hradu. Již tradičně pořadatel nabízí množstevní slevu 4+ : při zakoupení vstupenek na 4 a více akcí bude poskytnuta 20% sleva z ceny každé vstupenky. Navíc do 30. června lze vstupenky na koncerty ve Španělském sále Pražského hradu (18. 7. a 6. 8.) získat se slevou. Pořadatel nabízí slevy studentům i držitelům průkazu ZTP a ZTP-P. Ceny vstupenek jsou od 300 do 1400 Kč.

PROGRAM SLAVNOSTÍ:

THEATRUM SACRUM

Římská oratoria a jejich odlesk za Alpami (M. Marazzoli, G. Carissimi, J. C. Kerll)
Cantus Cölln (Německo) – vokálně-instrumentální soubor • Magdalene Harer, Mechthild Bach, Julia Kirchner – soprán • Alexander Schneider – alt • Hans Jörg Mammel – tenor • Markus Flaig – bas • Konrad Junghönel – umělecký vedoucí.
Čtvrtek 18. 7. 2013 v 19.30 hod., Pražský hrad, Španělský sál

CAPPELLA SISTINA

Slavná díla renesančních mistrů pro Sixtinskou kapli (G. Pierluigi da Palestrina, Missa Papae Marcellii; G. Allegri, Miserere; C. de Morales; F. Anerio)
Cappella Mariana (Česká republika) – vokální soubor • Vojtěch Semerád – umělecký vedoucí.
Úterý 23. 7. 2013, 20.00 hod., klášter sv. Anežky České, kostel sv. Salvátora, Anežská 12

SPINATO INTORNO AL COR

Fascinující hudba trecenta (Antonio Zacara da Teramo)
Currentes (Norsko) – vokálně-instrumentální soubor • Jostein Gundersen – umělecký vedoucí.
Čtvrtek 25. 7. 2013, 20.00 hod., Novoměstská radnice, Velký sál, Karlovo nám. 1/23

EL TAMBOR DEL MUNDO

Siesta u Zlatého mlínku (G. G. Kapsberger, G. Frescobaldi, S. Landi, G. Sanz)
Carlos Mena – kontratenor • Euskalbaroqueensemble (Španělsko) • Enrike Solinis – umělecký vedoucí.
Pondělí 29. 7. 2013, 20.00 hod., Zámek Troja, U Trojského zámku 1

Další informace:

SMART Communication s.r.o., Újezd 21, Praha 1 – Malá Strana, tel./fax: +420 272 657 121, www.s-m-art.com
Silvie Marková, mobil: +420 604 748 699, e-mail: markova@s-m-art.com
Collegium Marianum, Melantrichova 19, Praha 1, tel./fax: +420 224 229 462, +420 731 448 346, www.letnislavnosti.cz
Monika Nováková, mobil: +420 731 615 370, e-mail: festival@collegiummarianum.cz

ROMA LUSITANA – LISBONA ROMANA

Římská sonáta pro portugalskou (P. L. Nogueira, J. A. C. de Seixas, P. P. Capellini, D. Scarlatti, A. Corelli)
Ludovice Ensemble (Portugalsko) • Fernando Miguel Jalôto – umělecký vedoucí.
Středa 3. 7. 2013, 20.00 hod., Břevnovský klášter, Markétská 1

ARCANGELO DELLA MUSICA

Revoluce v instrumentální hudbě podle Arcangelo Corelliho (A. Corelli, D. Scarlatti, G. F. Händel, G. Bononcini, F. Couperin)
Cecilia Con Amici (Holandsko) • Cecilia Bernardini – housle, umělecká vedoucí.
Pátek 2. 7. 2013, 19.30 hod., Pražský hrad, Rudolfova galerie

ŘÍMSKÁ SLAVNOST

Velkolepý koncert v kardinálském paláci (A. Corelli, G. F. Händel – concerti grossi; A. Scarlatti, A. Vivaldi, G. F. Händel – árie)
Claire Lefilliâtre – soprán • orchestr: ARTE DEI SUONATORI (Polsko), Aureliusz Goliński – housle, umělecký vedoucí, & COLLEGIUM MARIANUM (Česká republika), Lenka Torgersen – koncertní mistr, Jana Semerádová – umělecká vedoucí.
Úterý 6. 8. 2013, 19.30 hod., Pražský hrad, Španělský sál

DOPROVODNÁ AKCE: PALAZZO IN FESTA

Zahájení festivalu v netradičním, veskrze římském duchu (koncerty, hudební dílna, caffè, gelato)
Neděle 14. 7. 2013, od 15.00 hod., Clam-Gallasův palác, Husova 20

Pořadatel Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola
Spolupořadatel Nadace Collegium Marianum

Liturgická čtení

Neděle 2. 6. – 9. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 8,41–43
Ž 117(116),1,2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: Gal 1,1–2.6–10
Ev.: Lk 7,1–10
Slovo na den: Takovou víru!

Pondělí 3. 6. – památka sv. Karla Lwanga a druhů

1. čt.: Tob 1,3; 2,1a–8
Ž 112(111),1–2.3–4.5–6
Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 12,1–12
Slovo na den: Podíl z výtečku.

Úterý 4. 6. – ferie

1. čt.: Tob 2,9–14
Ž 112(111),1–2.7bc–8,9
Odp.: srov. 7bc (*Srdce spravedlivého je pevné, důvěřuje v Hospodina.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mk 12,13–17
Slovo na den: Co je Boží, Bohu.

Středa 5. 6. – památka sv. Bonifáce

1. čt.: Tob 3,1–11a.16–17a
Ž 25(24),2–4a.4b–5ab.6+7bc.8–9
Odp.: 1b (*K tobě, Pane, pozvedám svou duši.*)
Ev.: Mk 12,18–27
Slovo na den: Jako anděl.

Čtvrtek 6. 6. – nez. památka sv. Norberta

1. čt.: Tob 6,10–11; 7,1.9–17; 8,4–9a
Ž 128(127),1–2.3.4–5
Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
Ev.: Mk 12,28b–34
Slovo na den: Milovat bližního je víc než všechny oběti a dary.

Pátek 7. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Ez 34,11–16
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
2. čt.: Řím 5,5–11
Ev.: Lk 15,3–7
Slovo na den: Dokud ji nenajde.

Sobota 8. 6. – památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11
1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd
Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.*)
Ev.: Lk 2,41–51
Slovo na den: Hledali ho.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. ČERVNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 6.		PO 3. 6.		ÚT 4. 6.		ST 5. 6.		ČT 6. 6.		PÁ 7. 6.		SO 8. 6.			
Antifona	812	912	1692	1907	841	945	1708	1924	873	978	772	870	1653	1870		
Žalm	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1693	1907	842	945	1708	1925	873	978	772	870	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	773	871	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1693	1908	847	950	1710	1926	877	983	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	697	787	1694	1908	847	950	1710	1927	877	983	774	872	1384	1551		
Prosby	817	917	1694	1908	847	951	1711	1927	878	983	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	697	787	1386	1553	847	951	1387	1554	1388	1555	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	1264	1402	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	775	873	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1265	1403	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	775	873	913	1022		
Závěrečná modlitba	697	787	835	938	851	955	865	970	882	988	774	873	913	1022		
Nešpory:																
SO 1. 6.																
Hymnus	807	907	821	922	1698	1913	852	956	1714	1932	768	866	776	874	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	769	866	776	875	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	769	867	776	875	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1701	1916	856	960	1717	1934	771	869	778	877	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	697	787	698	787	1701	1916	856	960	1717	1935	771	869	779	877	698	788
Prosby	811	911	826	927	1702	1917	856	960	1718	1936	771	869	779	877	918	1028
Záv. modlitba	697	787	697	787	1386	1553	857	961	1387	1554	774	870	774	873	698	788
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PAPEŽ FRANTIŠEK – ŽIVOT A VÝZVY

Saverio Gaeta • Z italštiny přeložila Anna Mátiková FSP

Kdo je papež František? Syn italských přistěhovalců do Argentiny, k jehož rysům vždy patřila pokora a starost o ty nejchudší. V knize se dočteme o jeho rodině, jak to bylo s jeho studiem chemie, proč se musel naučit vařit i mnohé další zajímavosti. Zkušený italský novinář představuje nejen životní cestu papeže Františka, ale i výzvy, které před něj staví jeho nový úřad. Nevyhýbá se ani citlivým tématům katolické církve dneška.

Paulínky • Váz., 117x170 mm, 128 stran, 185 Kč



O NEBI A ZEMI

Jorge Bergoglio - Abraham Skorka • Ze španělštiny přeložili Jana Novotná, Dora Poláková, Blanka Stárková a Jan Malý • Lektorovala Klára Jirsová

Papež František se ještě jako kardinál Jorge Mario Bergoglio pravidelně scházel se svým přítelem rabinem Abrahamem Skorkou, aby spolu debatovali o otázkách víry, o Bohu i ďáblu, vině a odpuštění, politice, globalizaci, vědě a konfliktech současného světa. Nakonec se rozhodli, že svoje rozpravy zpracují do knižní podoby. Dialog vyniká hloubkou a přesností, ale současně odpovídá srozumitelnou a svěží formou na otázky, které si každý den kladou věřící i lidé, kteří se k žádnému náboženství nehlasí. V této čtivé, aktuální, myšlenkami nabitě knize nalezneme: názory hlavy katolické církve na svět kolem nás; širokou škálu témat, někdy i kontroverzních; jiskřící dialog dvou velkých osobností současnosti.

Paseka s. r. o. • Váz., přebal, 135x207 mm, 196 stran, 249 Kč



POKORA, CESTA K BOHU

František - Jorge Mario Bergoglio • Ze španělštiny a z řeckých pramenů přeložila Anna Mátiková FSP

Papež František čerpá z bohatství starobylé duchovní praxe otců pouště. Tak nabídl nauku Dorothea z Gazy o obviňování sebe sama jako autentickou cestu pokory v roce 1984 mladým řeholníkům z Tovaryšstva Ježíšova. V roce 2005 ji opět doporučil věřícím své diecéze při příležitosti arcidiecézní synody. Vytučuje tak stále aktuální cestu autentické křesťanské pokory, která je základem každého opravdového společenství.

Paulínky • Brož., A6, 64 stran, 89 Kč



CESTA

Josemaría Escrivá de Balaguer • Ze španělštiny přeložil Tomáš Pospíchal

Kniha zakladatele Opus Dei obsahuje 999 krátkých myšlenek, které čtenáře podnětují k dialogu s Bohem. V textu se zrcadlí kněžská práce, kterou autor začal v roce 1925: rozhovory, osobní zkušenosti, úvahy nad Písmem svatým, zlomky dopisů. Kniha byla napsána s touhou, aby se všechny cesty této země staly cestami svatosti.

Paulínky • Čtvrté vydání • Váz., 110x170 mm, 312 stran, 275 Kč



Na tyto knihy se vztahuje sleva z Nabídky knih 2013, kterou naleznete uvnitř Světla.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.